

vedtoges med 116 stemmer (S, KF, V, SF, RV, CD, KrF og Steenholdt (Grønl.)) mod 8 (FP og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Der er i udvalgsbetænkningen over lovforslagene gjort indstilling om, at udvalget vedbliver at bestå indtil samlingens slutning. Dersom ingen udtaler sig herimod, vil jeg betragte dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 28:

Forslag til lov om ændring af lov om statsautoriserede revisorer.

(Fremsat 17/10 84. Første behandling 25/10 84. Betænkning 22/11 84. Anden behandling 27/11 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 125 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om registrerede revisorer.

(Fremsat 17/10 84. Første behandling 25/10 84. Betænkning 22/11 84. Anden behandling 27/11 84).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges enstemmigt med 126 stemmer.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 46:

Forslag til lov om ændring af lov om film.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m.fl.

(Fremsat 1/11 84).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er nu tredje gang inden for to år, vi her i tinget behandler et forslag fra SF om at starte en forsøgsvirksomhed med statsstøtte til udvidet dansk videoproduktion og -distribution.

Forslaget drejer sig denne gang ikke om oprettelse af en videofond, men om en ændring af filmloven, hvorefter statens filmcentral over en 3-årig periode skal gennemføre en forsøgsvirksomhed med produktion og distribution af video. Til dette formål skal der efter forslagsstillernes opfattelse afsættes 15 mill. kr. om året i finansårene 1985-87.

Når jeg endnu en gang på regeringens vegne må afvise et sådant forslag, er det – som jeg har været inde på ved behandlingen af de to tidligere beslutningsforslag – ikke, fordi jeg finder opgaven uvæsentlig, men fordi den, som også tidligere fremhævet, vil kunne løses inden for rammerne af de bestående filminstitutioner og den gældende filmlov. Det er ikke nødvendigt at ændre filmloven for at sikre, at statens filmcentral skal kunne beskæftige sig med produktion og distribution af video. Dette har man allerede i dag mulighed for, og i statens filmcentral er man da også i fuld gang med overvejelser om, hvorledes man i samarbejde med Danmarks Radio og bibliotekerne kan igangsætte

[Ministeren for kulturelle anliggender]

en egentlig videoudlejning og måske så småt også begynde en produktion af videogrammer. Jeg er endvidere bekendt med, at radiorådet har besluttet at igangsætte et 3-årigt forsøg med distribution af Danmarks Radios egne programmer på video både til hjemmvideomarkedet og til institutionsområdet.

Disse initiativer understreger for mig, at der ikke synes at være behov for nye bestemmelser på dette område.

Jeg vil også gerne minde om den videokampagne, som kulturministeriets arbejdsgruppe for børn og kultur har igangsat med mærkning af videobånd, der er særlig egnede for børn. En rapport om forsøgets forløb forventes at foreligge i nær fremtid og vil således kunne indgå i kulturudvalgets videre arbejde med det foreliggende lovforslag.

Det er naturligvis meget vigtigt, at der i disse år foregår en forskning på området, men det kan efter regeringens opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at lade en sådan forskning finde sted i statens filmcentrals regie. Denne opgave må naturligt løses som led i den løbende medieforskning, der finder sted bl.a. på universiteterne.

Om de økonomiske aspekter ved lovforslaget vil jeg gerne sige, at det fortsat er regeringens opfattelse, at midlerne til en øget indsats på videoområdet må tilvejebringes inden for den økonomiske ramme, som er skabt for de bestående filminstitutioner ved revisionen af filmloven så sent som i 1982.

Jeg må således på regeringens vegne afvise det foreliggende lovforslag.

Jytte Hilden (S):

Det er jo, som ministeren allerede har bemærket, tredje gang, at dette forslag i ny skikkelse lægges på folketingets bord. Jeg kan på socialdemokratiets vegne sige, at vi, som vi har været det de andre gange, er positivt indstillet over for, at der gøres noget på dette område. Videoen er over os, og ingen har nogen sinde i dette ting besluttet, at det skulle være tilfældet. Det er vel nærmest en revolution. Her i foråret havde i hvert fald det amerikanske tidsskrift Newsweek en forsidehistorie og en længere artikel om de ændringer i vores kulturliv og i vores kulturmønster, video fører med sig. Vi er derfor positivt stemt over for de intentioner, der er i

SFs forslag til lov om ændring af lov om film.

Til de bemærkninger, ministeren er kommet med, om, at det allerede kan ske inden for den gældende lovgivning, vil jeg sige, at det jo er udmærket, men jeg tror, det er væsentligt og vigtigt, at man med en sådan paragraf og med et sådant decideret ønske om en forsøgsvirksomhed får sat fokus på området, og det betyder selvfølgelig også noget i relation til penge, for hele dette område er totalt domineret af kommercielle interesser, så der er faktisk brug for et modspil fra samfundets side.

Der er ikke, så vidt jeg er orienteret, på næste års finanslov optaget forslag om, at der skal laves en videofond; derfor vil det nok være urealistisk at forestille sig, at ordningen kan starte 1. januar 1985, men måske vi i udvalget kan komme frem til, at det bliver i 1986.

Jeg vil godt allerede nu sige lidt om bemærkningerne, hvor der står, hvad denne videofond skal gøre. Der er nævnt en række ting, den kan støtte. Jeg vil mene, det er vigtigt, at det bliver føjet til: en støtte til skolers, til ungdomsklubbers, til ungdomsorganisationers produktion og distribution af nye videoprodukter, idet det er væsentligt at få dette aspekt med uddannelserne og fritidssektoren med.

Vi er positivt stemt over for et forsøg. Vi er positivt stemt over for, at man finder nogle penge til det, og vi er positivt stemt over for, at man putter det ind som en særlig paragraf i filmloven.

Connie Hedegaard (KF):

Det konservative folkeparti kan helt tilslutte sig ministerens argumenter for at gå imod det foreliggende forslag, for som kulturministeren fremhævede, er der jo allerede i den eksisterende filmlov mulighed for, at statens filmcentral kan både producere, distribuere og indkøbe videofilm. Det erkender forslagsstillerne for så vidt også selv i bemærkningerne til lovforslaget, hvor de gør opmærksom på, at film og video er ét, sådan som filmbegrebet er defineret i filmloven.

Ud over at tilslutte mig ministerens betragtninger om de initiativer, der allerede er i gang i statens filmcentral, den forskning, der sker på området, samt de økonomiske aspek-

[Connie Hedegaard]

ter af det foreliggende forslag, vil jeg gerne pege på et par andre problemer i forslaget.

For det første synes vi fra konservativ side, at det er lidt besynderligt, at forslagsstillerne ikke mener at have tid til at vente på mediekommisionens afsluttende betænkning. Mediekommisionen afholder sit sidste møde den 13. december i år og påregner at overlevere sin afsluttende betænkning til statsministeren i slutningen af januar. Derfor må man nok spørge, om ikke det er rimeligt, at vi afventer resultatet af dette arbejde.

For det andet nævnte fru Jytte Hilden, at der skulle sættes fokus på området, og det er jo også en af forslagsstillernes hovedbegrundelser for forslaget. Men jeg synes, det er nødvendigt at understrege, at der rent faktisk er en række ting i gang på videoområdet, som kulturministeren også var inde på det. Således er der iværksat en oplysningskampagne og forsøg på biblioteksområdet, i undervisningssektoren osv.

Det konservative folkeparti takker ministeren for bemærkningerne om, at videobånd nu vil blive mærket med særligt henblik på, hvad der er egnet for børn. Spørgsmålet er, om denne mærkning måske skulle udvides til en generel vejledning på videokassetter, så folk vidste, hvad de købte. Det er nok ikke kun en hjælp, børn har brug for. Mange voksne kunne måske også have glæde af det.

Den tredje ting, jeg vil fremhæve, tager udgangspunkt i forslagsstillernes bemærkning om, at det er påtrængende med et alternativ til det kommercielle udbud, hvorfor forslagsstillerne foreslår, at f.eks. teaterforestillinger skulle kunne udsendes på video. Jeg vil gerne spørge forslagsstillerne, om de ikke finder det problematisk, at staten eller det offentlige støtter filmproduktion og biografer, teatre osv. osv., bl.a. med det formål at give folk kulturelle tilbud uden for hjemmets fire vægge, mens man nu foreslår at udsende nogle af de samme tilbud på video, samtidig med at vi ved, at de offentligt støttede aktiviteter i forvejen har svært ved at trække folk af huse. Jeg synes, det er et aspekt, vi bør overveje nøjere, da det for os at se viser, hvor svært det er at hive et enkelt kulturelement ud af en større sammenhæng.

Det konservative folkeparti håber og forventer naturligvis, at kulturministeren nu løbende vil orientere folketingskulturråd om resultaterne af de forskellige igangværen-

de initiativer på videoområdet, som ministeren nævnte i sin tale, lige så vel som vi i det konservative folkeparti naturligvis, når mediekommisionens afsluttende betænkning foreligger, vil være opmærksom på videoproblematikken.

Vi afviser altså det foreliggende lovforslag.

Sander (V):

Da dette lovforslag har været drøftet et par gange tidligere her i tinget, skal jeg ikke gå i detaljer, men blot fastslå, at venstres holdning er uændret. Vi mener, forslaget er overflødigt, da der allerede efter gældende lov er mulighed for, at statens filmcentral kan lave forsøg med videoproduktion og -distribution.

Venstre mener i øvrigt principielt, at forskning skal ske inden for læreanstalterne og ikke - som nævnt i bemærkningerne - i f.eks. statens filmcentral.

Selv om jeg på venstres vegne må afvise at gå ind i den konstruktion, som er foreslået af SF, mener jeg, at vi absolut bør interessere os for dette område i den kommende tid, men det skulle også nok kunne lade sig gøre, uden at det skal koste 45 mill. kr. Vi må heller ikke glemme, at videoen langtfra er et udyrket område. Mediekommisionen har beskæftiget sig indgående med spørgsmålet, vi har videoværksteder, og statens filmcentral er jo allerede inde i overvejelser og aktiviteter, som ministeren ganske rigtigt berørte det.

(Kort bemærkning).

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er hr. Sanders bemærkning om, at mediekommisionen har beskæftiget sig indgående med dette område, der får mig til at gå herop. Det er jo rigtigt, og det er netop, fordi mediekommisionen har beskæftiget sig indgående med dette område, og fordi mediekommisionen har udsendt en delbetænkning om, hvor vigtigt det er at få igangsat en alternativ produktion af kvalitetsvideo, at vi har taget forslaget op. Det er inspireret af det arbejde, der er sket i mediekommisionen. Her kan jeg sige med det samme, at der ikke er nogen grund til at vente på den afsluttede betænkning fra mediekommisionen, for mediekommisionen har udtalt sig meget klart om video.

[Ingerlise Koefoed]

Men der er ikke sket noget på området siden. Der er sket lidt med noget mærkning – det vender jeg tilbage til – men der er ellers ikke sket noget særligt, og derfor er det vigtigt, at nogen tager området op.

Ole Vig Jensen (RV):

Da mit partis ordfører, hr. Bilgrav-Nielsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at vi finder, at hensigten med lovforslaget er så god, at vi gerne går ind i positive overvejelser i det udvalgsarbejde, der nu skal i gang.

Tinning (VS):

Jeg kan tilslutte mig de bemærkninger, hr. Ole Vig Jensen kom med på vegne af hr. Bilgrav-Nielsen, og vil også godt sige, at vi håber denne gang på, at det bliver alle gode gange tre, så vi endelig får gjort noget ved dette område. Det er jo helt banalt simpelt hen et spørgsmål om i et helt begrænset omfang at forsøge at få lavet noget ordentlig video. Vi kunne stort set have været medforlagsstillere til lovforslaget, og vi er da også blevet forespurgt. Den eneste grund til, at vi ikke er det, er egentlig, at jeg nok synes, man alligevel skal være mere varsom, end forslagsstillerne og også betænkningen er det, med at stille forhåbninger til, hvad en sådan ordning ville betyde i forhold til forbruget af alle mulige andre former for video.

Vi kan måske bliver enige om al denne her voldsvideo og sådan noget, og at folk gerne måtte se noget ordentlig video, som vi nu kalder det, men jeg tror såmænd ikke, at den såkaldte kvalitetsvideo i nogen synderlig udstrækning vil være i stand til at fungere som et stærkt bolværk mod forbruget af de andre typer.

Det betyder ikke, at den ikke skal laves alligevel. Det skal den, og det støtter vi gerne, og jeg håber da, at tilsagnet om at snakke positivt, som det hedder fra det radikale venstre, også kan udmøntes i et eller andet, nu vi for tredje gang er i gang med denne sag.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan først og fremmest tilslutte sig ministerens gode redegørelse om, hvordan forholdene i øjeblikket er på området, men jeg vil gerne alligevel gå måske en lille smule videre, fordi vi i kristeligt folke-

parti finder, at på videoområdet – og det gælder navnlig den grove videovold, som vi ved findes – bør vi gøre et eller andet.

Nu blev der talt om at være positiv, og selv om man ikke umiddelbart kan tilslutte sig et lovforslag, kan man da godt være positiv i et udvalg og se på de problemer, der er i det. Det er netop det gode ved udvalgsarbejde, at vi dér kan få belyst en hel del af de problemer, der er i forbindelse med området.

Jeg tror, at det er nødvendigt, for video har en langt større udbredelse, end vi måske her i Folketinget i de forskellige debatter om radio, TV o.lign. kommer ind på, og derfor er det ikke uvæsentligt, at vi får gjort noget ved det. Det er godt, vi har fået en mærkning, men det løser ikke hele problemet. Kan vi på en eller anden måde nå frem til, at vi får nogle gode videofilm frem, er der mulighed for lovforslaget, men det kan jo også gøres ad andre veje end netop foreslået her. Det gælder også forskningen, som jeg er enig i bør ligge på læreanstalterne.

Poulsgaard (FP):

Hr. Tinning sagde, at vi skulle have kvalitetsvideo; jeg tror nok, det var sådan. Nu er kvalitet jo et vidt begreb. Jeg er noget bange for, at hr. Tinning og jeg ser lidt forskelligt på det. Jeg går ud fra, at det, hr. Tinning mener, er sådan noget, som at de skal opdrages til at blive gode socialistiske medlemmer af samfundet og alt det dér, som man med stor succes hidtil har kørt med rundt på bibliotekerne, hvor pædagoger jo fuldstændig har overtaget opdragelsen.

Nu har vi et lovforslag her, og desværre ser det ud til, at det kan vedtages. Det er godt nok fantastisk, at de radikale også vil være med til det, men det vil de radikale tilsyneladende. Så er der jo et flertal herinde.

Men det, man skulle benytte anledningen til, var simpelt hen at nedlægge statens filmcentral. Alle de kortfilm, hvad i himmelens navn skal vi med dem? Ja, fru Ingerlise Koefoed trækker på smilebåndet, men SF har fantasi til hele tiden at blive ved med at komme med nye udgiftskrævende forslag, men de har så sandelig ikke fantasi til at forestille sig, at man kan nedlægge noget.

Siden vi har fået video, er deres mission udpillet. Nu kan man sende video ud til skibe og endda til børnehaver, hvis man vil.

[Poulsgaard]

Man kan gå hen i en videoboks og leje en videofilm, og det behøves der ikke en stor administration til. Der findes udlejning af video i hver en flække i dette land nu, så derfor er det overhovedet ikke relevant at opretholde statens filmcentral længere. Det er en gammeldags foreteelse, som den nye teknik fuldstændig har overflødiggjort, og derfor burde man selvfølgelig, nu hvor vi begynder at diskutere det, tage chancen og få hele skidtet nedlagt i stedet for.

Men når det er sagt, kan jeg også sige, at vi ikke kan støtte lovforslaget, og det kommer nok heller ikke bag på fru Ingerlise Koefoed.

Formanden:

Jeg må sige til hr. Poulsgaard, at vi må klare os med egne argumenter og ikke påkalde højere sfærer eller magter.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jeg tror, hr. Poulsgaard har fuldstændig ret i, at vi er uenige om, hvad man kan kalde kvalitet. Men jeg vil godt fortælle hr. Poulsgaard, at jeg egentlig ikke tror, at det har noget at gøre med kvalitet at lave forskellige former for film og video og andet godt, som prøver at opdrage folk, uanset om det er til gode fremskridtsfolk eller til dårlige socialister eller sådan noget. Vi har jo efterhånden opdaget, at hvis bare vi giver folk mulighed for at sætte sig ind i, hvordan verden hænger sammen, og de undersøger det ordentligt, så havner de blandt socialisterne før eller siden. Så det er egentlig ikke det, der er problemet.

Det eneste, jeg snakkede om, var i al sin enkelhed, at folk skulle have nogle andre muligheder at vælge imellem end de produktioner, som rent umiddelbart er kommercielle og altså kan betale sig. Folk skal have et større udbud at vælge imellem. Hvad de så i øvrigt vil se, må de da selv om.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Selvfølgelig er sådan en ideologisk debat udmærket, for film kan jo påvirke folk, men jeg synes nok, at det, hr. Tinning sagde her, kræver lidt dokumentation. Hr. Tinning sag-

de, at når folk får oplysning, bliver de socialister. Hvor i himmelens navn . . .

Formanden:

Jeg påtalte »himmelens navn« for et øjeblik siden.

Poulsgaard (FP):

Det er et gængs udtryk. All right.

Hvor er de blevet socialister henne ved frie valg? De er blevet påtvunget socialisme. Har socialismen nogen steder vundet ved frie valg? Det vil jeg godt have en forklaring på.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Nu skal vi jo forsøge at holde os til lovforslaget, så lad mig bare i al korthed sige, at ligesom hr. Poulsgaard og jeg ikke er enige om, hvad der er kvalitet, er vi heller ikke enige om, hvad der bør kaldes socialisme, og det meste af det, hr. Poulsgaard kalder rødt, har vi svært ved at se er rødt.

Maisted (FD):

De frie demokrater afviser selvfølgelig et sådant lovforslag, der igen går ud på at regulere og på at bruge skatteydernes penge til at tilgodese ganske bestemte opfattelser her i samfundet – for at være venlig. Det kan vi selvfølgelig ikke medvirke til.

Det er fuldstændig vanvittigt, at man skal regulere alle mulige områder i et samfund, sådan at man til sidst havner nede på videoplan. Der er ganske enkelt ingen grænser for, hvad de her socialister ønsker at regulere i et samfund. Det ender vel også med, at de skal til at regulere, hvilken type tyggegummi folk må have lov til at tygge, osv.

Ingerlise Koefoed (SF):

Jeg vil godt takke de ordførere, der har vist sig positive over for lovforslaget. Det glæder mig meget.

Jeg vil i samme forbindelse svare fru Jytte Hilden på spørgsmålet – hvis det var et spørgsmål – om, hvorfor der ikke er optaget ændringsforslag på finansloven for 1985 på dette område. Det er der ikke, for jeg synes, at det var vigtigt lige at få debatten her i salen først, og jeg synes også, det er vigtigt, at man har tid til at forberede dette her. Der

[Ingerlise Koefoed]

kan være nogle ophavsretlige problemer, og der kan være nogle andre problemer, som skal løses, eller som man i hvert fald skal langt med løsningen af, før man starter på selve forsøget. Derfor synes jeg, det er fint, hvis vi kan arbejde videre med området og bede ministeriet arbejde videre med det i løbet af det næste halve års tid og så få fremsat et endeligt lovforslag, der kan træde i kraft den 1. januar 1986.

Det er rigtigt nok, som ministeren og andre har sagt, at det er tredje gang, vi i en eller anden form – og denne gang i en lidt anderledes form end ellers – anmoder om at få igangsat et forsøg med alternativ produktion og distribution af video. Som ministeren også sagde, er opgaven ikke uvæsentlig, men ministeren og jeg har altså den forskellige holdning, at de ting, der allerede foregår, ikke er nok.

Det er rigtigt, at der står i filmloven, at film også betyder video. Men det er også rigtigt – og det ved kulturudvalget, som var ude at besøge filminstituttet forleden dag – at der på grund af økonomi og andre ting og stor travlhed og måske for lidt personale ikke er sket ret meget på videoområdet, i de år filmloven har eksisteret, bortset fra at man i statens filmcentral har kopier liggende på video af alle de kortfilm, man selv laver. Det er godt.

Det er vigtigt, at man ikke alene får en større produktion af video og af kvalitetsvideo. Det er også vigtigt, at man får lavet en ny alternativ distribution, og det ligger lige så meget i lovforslaget, at man nu virkelig skal gå alvorligt i gang med at distribuere noget alternativt eller noget anderledes, noget mere kvalitetsbetonet video igennem de kanaler, hvorigennem man i øvrigt fra statens og kommunernes side distribuerer, hvad jeg kunne kalde en eller anden form for kvalitetskultur. Det vil sige gennem bibliotekerne, måske gennem højskolerne og meget gerne – vil jeg sige til fru Jytte Hilden – også gennem skolerne. Naturligvis vil det også sige, at man i distributionen skal inddrage den produktion, der finder sted i videoværksteder og i skoler, så vidt som den nu måtte være egnet til distribution også uden for skolen.

Jeg ser også meget frem til de ting, som man har besluttet i radiatorrådet, og hvis radiatorrådet kommer i gang og får taget nogle ende-

lige beslutninger om dette inden den 1. januar 1985, er det da også muligt, at man kan køre disse ting sammen på den måde, at det måske ikke er 15 mill. kr. om året, vi skal bede om, men 12 mill. kr. Det kommer an på, hvem der skal betale det, de vil til at lave ude i Danmarks Radio.

Videokampagnen, den kampagne, der hedder »OK for børn«, synes jeg er vigtig, men jeg synes, den er for begrænset. Jeg ser frem til evalueringen af den, og jeg mener, ligesom det blev antydnet her af de konservatives ordfører, at man nok skal gå noget videre med mærkning af video, end det er sket her, for jeg tror sådan set, at vi er forpligtede til at give forbrugerne en eller anden form for god oplysning. Selv om nogle i mit parti måske har snakket om den slags, går jeg ikke ind for forbud på området, men jeg går ind for oplysning og viden så vidt muligt.

Ministeren og andre har undret sig over, at den danske forskning, vi foreslår, skulle foregå i statens filmcentrals regie, men det er sådan set ikke meningen. Det var meningen, at statens filmcentral skulle kunne lægge opgaver ud andre steder, hvor man i forvejen forsker. Jeg forestiller mig ikke, at konsulentterne og direktøren og bestyrelsen henne i statens filmcentral skal sidde og lave forskning på området børn og video.

Hr. Tinning var inde på spørgsmålet, om dette lovforslag ville betyde, at der måske kom noget mere kvalitetsvideo ud til dem, der ser meget kommerciel video, og måske specielt til børnene. Det tror jeg faktisk, hvis vi får en ordentlig distribution, en distribution, der også kan nå ud i de kroge af samfundet, hvor det i øvrigt er meget svært med kulturtilbuddene. Der foreligger jo nogle erfaringer med børn, der angiver, at børn bruger de tilbud, de har. Det vil altså også sige, at hvis vi kan komme ud med nogle gode tilbud til børn og kan nå ud med dem, kan få skolerne og børnebibliotekerne involveret i dem og lave noget ordentligt public relations-arbejde om dem, så tror jeg, at man kan nå børnene med det.

Jeg har ikke dermed sagt, at man ikke også vil se kommerciel video, og det vil jeg da heller ikke forbyde folk at se. Jeg har sagt, at det er vigtigt, at der er et andet tilbud, at man oplever video og film på en anden måde, end man gør gennem det, man sådan får serveret og går hen og lejer i butikkerne. No-

[Ingerlise Koefoed]

get af det er sikkert godt nok, noget af det er ren og skær underholdning, og noget af det er nok noget tvivlsomt, vil jeg gætte på, og det ved jeg da også noget om.

Hr. Poulsaard sagde, at vi hellere skulle nedlægge statens filmcentral, for nu havde vi jo videoen, og hvad skulle vi så med statens filmcentral? Jeg vil gerne sige til hr. Poulsaard, at jeg er bange for, at statens filmcentral risikerer at blive nedlagt, ikke at nedlægge sig selv, men at blive nedlagt, eftersom man nu skal til at forhøje priserne for de film og den video, som man låner ud til skoler og institutioner. Det har vi protesteret imod. Vi har stillet ændringsforslag til finansloven om, at det ikke sker, for vi tror, at det vil betyde, at skolernes børn og de børn, der kommer i institutionerne og på børnebiblioteket, får dårligere muligheder for at møde gode film, end de har haft hidtil. Netop derfor ville det så være ekstra vigtigt at skabe nogle andre muligheder.

Tvært imod at nedlægge statens filmcentral, som har gjort et kolossalt stort arbejde for danske kortfilm for børn og voksne og for import af værdifulde udenlandske kortfilm, synes jeg, at man skulle gøre noget for at styrke filmcentralen. Det kan da godt være, at man får styrket statens filmcentral, hvis eller når dette forslag nu bliver gennemført. Statens filmcentral sidder med stor viden, den ved meget om distribution, og det er derfor, vi synes, det er vigtigt at lægge opgaven med dette 3-årige forsøg og evalueringen af det over i filmcentralen.

Jeg glæder mig til udvalgsbehandlingen, og vi får nok god tid til den i hvert fald, så vi kan nå at komme ud i alle krogene. Det synes jeg er vigtigt, og så kan det være, at vi i løbet af udvalgsbehandlingen kan få overbevist også de partier, som i dag er meget lidt positive, eller som er positive, men ikke lige over for dette lovforslag, om, at det er vigtigt, at vi også gør dette her.

(Kort bemærkning).

Poulsaard (FP):

Hvis jeg hørte rigtigt efter – jeg noterede i hvert fald ned, hvad fru Ingerlise Koefoed sagde – så sagde hun, at der er kroge i samfundet, som er svære at nå med kulturtilbud.

Jeg vil meget gerne have dokumentation for, hvilke kroge det er. Jeg bor selv i en

tyndbefolket egn, men der er børneteater, der er opsøgende teater, der er det hele. Vi kunne godt undvære det hele; det er så en anden side af sagen. Hvis fru Ingerlise Koefoed mener, at der er nogle kommuner, der måske rutter knap så meget med skatteborgerpengene og ikke vil give penge ud til det hele, så er det nok rigtigt, men der er ingen steder i landet, man ikke har mulighed for det efter min mening.

Så jamrer fru Ingerlise Koefoed sig igen over, at det koster så meget, at vi nu skal til at leje film og video ud. Ja men er det gratis, fru Ingerlise Koefoed? Skal det ikke betales? Skal det ikke ellers betales over skattebilletten? Men måske SF kan få det til at hænge sammen? Vi andre kan ikke.

Connie Hedegaard (KF):

Jeg forstår godt, at fru Ingerlise Koefoed synes, det er vigtigt, at disse film skal kunne distribueres ud, men jeg kan ikke forstå, at fru Ingerlise Koefoed ikke mener, at det allerede er muligt efter den nugældende filmlov. I § 10 står der om statens filmcentral, at den kan producere og indkøbe kortfilm og distribuere sådanne film til undervisningsinstitutioner, biblioteker og andre institutioner, foreninger m.v., og i stk. 5 står der, at den også kan distribuere spillefilm. Det er uddybet i en note i Karnov, hvor der står:

»Filmcentralen skal – uden at konkurrere med private filmudlejere – ind i sin distribution kunne tage kvalitetsspillemfilm, når disses erhvervsmæssige udnyttelsesmuligheder anses for så små, at private selskaber ikke vil tage dem i udlejning, eller deres udnyttelsesmuligheder anses for udtømte.«

Her er der på en række områder vide muligheder for, at statens filmcentral kan distribuere, og ikke mindst når der står, at det er til andre institutioner, foreninger m.v., vil det dog i hvert fald være et spørgsmål om fortolkning af filmloven. Så behøver vi vel ikke at lave en ny lovgivning.

Jeg savner et svar fra fru Ingerlise Koefoed om det forhold, at der bliver en konkurrence mellem forskellige offentlige kulturformer i og med, at man f.eks. sætter teaterforestillinger på video. Det kunne jeg godt tænke mig at få fru Ingerlise Koefoeds svar på. Jeg synes, det er et vigtigt aspekt, hvis vi skal se kulturpolitikken i en bredere sammenhæng.

Ingerlise Koefoed (SF):

Til hr. Poulsgaard, som efterlyser dokumentation for, at der er kroge af samfundet, hvor kulturtilbuddene har svært ved at nå ud, vil jeg sige, at jeg er sikker på, at der på hr. Poulsgaards reol står en stor sociologisk undersøgelse, der hedder »Kulturens børn«, udarbejdet af arbejdsgruppen om børn og kultur i 1981, tror jeg nok det var. Af den undersøgelse fremgår det meget tydeligt, at de børn, der bor i de socialt dårligste boliger, og hvis forældre er dårligt uddannede og ofte er enlige, også på kulturområdet har de allerdårligste tilbud. Det er de børn, jeg bl.a. taler om, og også de voksne, når jeg siger, at der er nogle kroge i samfundet, hvor kulturtilbuddene har fantastisk svært ved at nå ud.

Derfor må man gøre sig en ekstra anstrengelse og give en ekstra prioritet til netop at nå ud til de steder i samfundet. Det gør vi ikke. Det gør kommunerne heller ikke, og det er måske, fordi de dér har så mange andre sociale problemer, der skal løses. Ikke desto mindre er det vigtigt, at vi som kulturpolitikere bliver ved med at arbejde for, at det sker, at der i hvert fald ikke er nogen kroge, hvor tilbuddene ikke kommer ud. Om de så bliver brugt, skal jeg ikke kunne sige i første omgang, men jeg mener, at skolerne kan gøre meget for at oplyse om de tilbud og snakke med børnene og deres forældre om tilbuddene og få dem til at bruge dem efterhånden. Det tager tid. Men hvis der ikke er opmærksomhed om det fra vores side, hvor skal opmærksomheden så komme fra?

Så er det rigtigt, som fru Connie Hedegaard siger, at det er muligt under den eksisterende filmlov. Det har jeg ikke sagt at det ikke var. Jeg har tværtimod sagt, at det er rigtigt, at man under filmloven også kan producere video, men jeg har også sagt, at man ikke producerer ret meget video, bl.a. fordi man ikke har penge til det og ikke har personale til det.

Desuden synes jeg, at det kunne være vigtigt, at man fulgte videoen på vej, at man dels satte nogle penge af til den, dels fulgte den på vej for at se, hvordan den bliver brugt, hvem der benytter den, og hvordan det går ude i videoværkstederne. Vi har ønsket os flere videoværksteder, så børn og voksne selv kan producere video også. Derfor ønsker vi denne ordning, og derfor er det

sat op som en forsøgsparagraf, et ændringslovforslag til filmloven med en forsøgsparagraf. Når de tre år er gået, må vi se, hvordan det er forløbet, og hvordan vi kommer videre med tingene.

Det er også rigtigt, at jeg skylder fru Connie Hedegaard et svar på spørgsmålet om teaterforestillingerne. Nu er det bare et lille eksempel i vores bemærkninger. Jeg mener, at man godt kunne tage nogle børneteaterforestillinger på video og bringe dem ud, måske også dér, hvor man ikke har børneteaterforestillinger. Men jeg vil da hellere have, at man får de levende teaterforestillinger ud; det kniber det bare med en gang imellem. Det er blot nævnt som et eksempel, og kulturministeren kan bekræfte, at f.eks. det, som Den kgl. Ballet danser, nu bliver optaget på video – enten til distribution eller til dokumentation, det kan jeg ikke rigtig huske – men det kan i hvert fald godt lade sig gøre at gemme forestillinger og bruge dem i forskellige sammenhænge, også ved hjælp af dette medium.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 22:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidet økonomisk støtte til de igangværende forsøg med lokalradio og lokal-TV.

Af Tastesen (S) og Birthe Hansen (SF) m.fl.

(Fremsat 25/10 84).

Forslaget sattes til forhandling.